

[Jane Oksen]

ringens side – hvis jeg tager fejl, må ministeren korrigerer mig – har været tanker fremme om, at man snart skulle til at ensarte de regler, fordi der er stor forvirring i kommunerne, når det angår skolepasningsordninger og ordninger under bistandsloven; det ville i hvert tilfælde løse det problem.

Ministeren er også citeret for at skulle have udtalt, at arbejdsløse skulle hjælpe til i en børnehaven, hvis de skulle have lov til at få deres eget barn passet. Jeg vil gerne høre, om det er korrekt, at ministeren har været fremme med de tanker.

Socialdemokratiet taler også om, at vort forslag totalt mangler baggrund i virkeligheden. Det synes jeg ikke det gør. For virkeligheden er, at vi har mange arbejdsløse, og virkeligheden er, at vi ikke har råd til at bygge flere institutioner. Så må virkeligheden også være, at vi tager mest hensyn til den arbejdende befolkning, så de kan få deres børn passet.

Jeg synes ikke, man kan sige, at dette her er en straf for børnene. Hvordan i alverden skulle det dog kunne være en straf for børnene at blive passet af deres egne forældre? Det fatter jeg simpelt hen ikke.

I masser af kommuner har man også indført såkaldte glidende eller flydende pasningsordninger. Det synes vi også er udmærket, men hvorfor ikke tage skridtet fuldt ud og lovgive om noget, som talrige kommuner har forsøgt at gøre ulovligt?

Min taletid er udløbet, så jeg slutter her.

Merete Aarup (KF):

Fru Jane Oksen taler om, at vi skal prøve noget nyt. Det synes jeg også vi skal, men vi skal prøve noget nyt, der er konstruktivt – noget, der virkelig er til gavn for børnene. Vi kan ikke afskaffe ventelisterne ved at tage de arbejdsløse ud, for hvem er det, der står på ventelisterne? Det er jo netop mange arbejdsløse. I mange kommuner har man en aktiv venteliste og en passiv venteliste. På den aktive venteliste står forældre og måske uddannelsessøgende, på den passive arbejdsløse, som håber på at få et arbejdstilbud. Derfor hjælper det ikke bare at sige: Tag børnene ud af institutionerne den dag, forældrene bliver arbejdsløse. Man kan ikke tage børn ud for 14 dage, for 3 uger eller for 3 måneder – det kan man ikke gøre over for børnene, hvis man vil være god ved dem.

Men man kunne måske lave nogle ordninger ude i kommunerne, hvor børn af arbejdsløse har halvdagspladser. Derved ville børnene bevare tilknytningen til den institution, de har været i i lang tid, samtidig med at der var en garanti for, at de kunne få fuld tid i institutionen eller den form for pasning, der er tale om, den dag forældrene fik arbejde igen. Det er også af hensyn til børnene.

Det, vi ønsker fra konservativ side, er valgmulighederne; hvis forældrene selv vil passe deres børn, skal de selv kunne vælge det. Her tvinger vi dem til noget, fordi de er kommet i en situation, hvor de ikke har arbejde. Vi vender os imod den tvang, der ligger i forslaget. Der er ikke nogen valgfrihed, og det er det, vi ønsker der skal være på det tidspunkt, hvor man ønsker sit barn optaget i en institution, eller hvilken pasningsordning det nu er. Vi kan altså ikke gå ind for et forslag, der bygger på tvang som dette her. Det mener vi bestemt ikke er gavnligt for børnene.

Jeg synes, børnene og ikke den kolde økonomi må komme i første række. Derfor skal man vide, hvad det er, man taler om. Ventelisterne er meget forskellige fra kommune til kommune, og vi skal passe på ikke at ødelægge en sygeshuspolitik eller en børnepolitik ved at køre nogle ventelister foran os og sige, at kommunerne skal løse problemerne på den og den måde. Det er ikke rimeligt. Man må vide, hvad det er, man taler om.

Agerschou (SF):

Fru Jane Oksen bebrejder SF, at vi så tit bebrejder Fremskridtspartiet deres manglende hjemmearbejde. Det er nu kun anden gang. Det hænger sammen med en beslutning, vi har i SF om, at vi nøje vil studere bemærkningerne til Fremskridtspartiets forslag. Jeg må sige, at siden vi er begyndt på det, er vi alligevel blevet chokeret over, så himmelråbende skævt et forhold man i Fremskridtspartiet har til virkeligheden. Fremskridtspartiets medlemmer er virkelig blevet belastet af at svømme rundt i det akvarium, der hedder Christiansborg; de er åbenbart fuldstændig ude af stand til at bevæge sig ud omkring og se, hvad det egentlig er, der foregår dér.

Fru Jane Oksen sagde, at vi i SF var bange for at få børn væk fra børnehaverne, og så helt bort fra den argumentation, både vi, og i og for sig